

Dag, at han med nogle Bemærkninger vilde have vendt sig til det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) — jeg ved ikke, om jeg tør kalde ham det ærede Medlems Meningsfælle eller Gruppefælle, det er jo lidt vanskeligt at vide, hvor det ærede Medlem i Øjeblikket befinder sig. Det ærede Medlem fra Slagelse omtalte nemlig med et vist Tungsind i Udtrykket i sit Ansigt og med megen Skepsis i sit Foredrag det meget alvorlige, der kunde indtræffe ved, at man f. Eks. ikke kunde faa Ministre fra de øverste Samfundslag. Det kunde tænkes, mente han, at de vilde vægre sig ved at modtage Stillingen som Minister, fordi de Lønninger, man bød Ministrene, ikke tilnærmelsesvis svarede til de Indtægter, de ellers havde. Jeg havde her ventet mig, at det ærede Medlem fra Frederiksværk, som vi jo ellers vide kan optræde med saa megen Alvor, naar det drejer sig om patriotiske Spørgsmaal og Spørgsmaal af vital Betydning for vort Fædreland, vilde have nedlagt en meget indigneret og meget bestemt Indsigelse mod, at man overhovedet skulde tiltro Mænd, der deltagte i det offentlige Liv — og andre kunde man vel ikke kalde til Ministre —, og som have meget betydelige Indtægter, at de af Hensyn til det økonomiske kunde svigte Fædrelandet, Samfundet, Samfundshensynene. Men det ærede Medlem fra Frederiksværk har ikke nedlagt en saadan Indsigelse, og jeg gaar altsaa ud fra, at han i det væsentlige godkender de Betragtninger, det ærede Medlem fra Slagelse gjorde gældende.

Det er med megen Interesse, jeg som Lægmand, som ikke-studeret Mand, har hørt Akademikerne føre Ordet her i Dag — ja, min ærede Partifælle fra Odense (Marott) er ikke Akademiker, jeg tænker ikke paa ham, jeg tænker paa de Herrer, som i den sidste halve Time af Mødet have haft Opmærksomheden samlet om deres Person. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard), lutter Akademikere, alle staa de op her og fortælle os, hvor farligt det er, hvis vi skride til at berøve Embedsmændene, og ganske særlig de højere Embedsmænd, de Bierhverv,

de hidtil have haft, og fratage dem nogle af de Indtægter, de mene ere nødvendige, hvis de skulle kunne leve. Det er de samme Folk — med Undtagelse ganske vist af det ærede Medlem fra Højrup —, der ellers lamentere, hver Gang der er Tale om, at Smaakaarsfolk, jævne Folk skulle rykke op og faa deres Indtægter forbedrede, ikke blot for at kunne komme til at leve menneskeværdigt, men for at kunne tilfredsstille deres materielle Fornødenheder. De maa have Argumenter selvfølgelig, og det væsentligste Argument, der staaer til deres Raadighed, er dette, at det vilde være en frygtelig Fare for Dommerstanden, hvis den ikke skulde kunne faa Adgang til at uddanne sig i det praktiske Liv ved at beklæde de Stillinger, som Dommerne almindeligvis beklæde som Medlemmer af Bestyrelsen for en Bank, Direktionen for en Fabrik osv. Ja, jeg er for Resten ogsaa af den Mening, at vi kunde trænge til en meget grundig Forbedring af vor Dommerstand, men jeg tvivler om, at vi ere i Stand til at opnaa den ved det foreliggende Lovforslag. Men overfor de Bemærkninger, de Herrer have fremsat til anbefaling af Højres Ændringsforslag, vil jeg sige, at det er dog ret karakteristisk, at de Herrer Dommere aldrig have valgt at gaa nedefter og uddanne sig. Jeg ved ikke, at nogen dansk Dommer har ræsonneret f. Eks. som saa: Jeg kommer til at dømme i en hel Mængde Tyendsager, men kender ikke til disse Forhold; jeg er Arbejdsgiver, jeg er Husbond, min Frue antager Piger; jeg tror, jeg vil gaa ud at være Tjenestekarl eller Lejehusmand. Det ærede Medlem fra Slagelse ved jo, hvor mange Sager der knytter sig til vore Herregaarde, til de Vilkaar, Lejehusmændene leve under; men jeg har aldrig set nogen dansk Dommer blive Tjenestekarl $\frac{1}{2}$ Aars Tid eller nogle Maaneder eller Lejehusmand paa en Herregaard. Jeg tror, som sagt, ikke, det vilde være af Vejen at følge den Tanke, de Herrer her have fremsat om at uddanne Dommerne og gøre dem mere praktisk indsigtfulde i det daglige Liv. Det er vist en Tanke, vi skulle tage under Overvejelse. Det meget ansete Medlem af dette Ting og ogsaa af det juridiske Fakultet, det ærede Medlem fra Højrup, betonedede meget stærkt,